

4. GILDISTAKA.

- 4.1. Starfsleyfi þetta sem veitt er í samræmi við ákvæði mengunarvarnareglugerðar nr. 389/1990, sbr. lög nr. 81/1988 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, öðlast þegar gildi og gildir til 30. apríl 1993.

Umhverfissráðuneytið, 21. desember 1992.

Eiður Guðnason.

Sigurbjörg Sæmundsdóttir.

30. desember 1992

Nr. 501

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 324/1992 um aðlögun fullvirðisréttar að innanlandsmarkaði og um greiðslumark til framleiðslu mjólkur á lögbýlum verðlagsárið 1992-1993.

1. gr.

5. mgr. 1. gr. verður svohljóðandi:

Þau 20% fullvirðisréttar sem haldið var eftir við sölu á milli framleiðenda og skráð voru hjá seljanda, sbr. 2. tl. 1. mgr. 6. gr. rg. nr. 262/1991, falla niður 31. ágúst 1992.

2. gr.

Við 2. gr. reglugerðarinnar bætist ný málsgrein, er verði 3. mgr., svohljóðandi:

Bætur vegna niðurfærslu fullvirðisréttar, þ.m.t. réttar sem bundinn er í leigu hjá Framleiðnisjóði, skulu vera kr. 50 á hvern lítra og greiðast 31. mars 1993 af innheimtum verðmiðlunargjöldum af mjólk.

3. gr.

6. gr. verður svohljóðandi:

Afurðastöð skal greiða framleiðanda fullt verð innan greiðslumarks skv. gildandi verðlagsgrundvelli á innleggsdegi sbr. þó rg. nr. 604/1989.

Greiðslutilhögun vegna framleiðslu umfram greiðslumark skal vera með eftirfarandi hætti:

- a) Fyrstu 4% sem framleiðandi framleiðir umfram greiðslumark sitt hefur forgang að greiðslum frá afurðastöð sé ónotað greiðslumark þá fyrir hendi á viðkomandi mjólkur-samlagssvæði.
- b) Verði enn ónotað greiðslumark á samlagssvæði gengur það til annarra svæða til nýtingar allt að 104% greiðslumarks.
- c) Verði enn ónotað greiðslumark, greiðist hlutfallslega á það sem er umfram 104% greiðslumarks á landinu öllu, enda liggi fyrir heimild Framleiðsluráðs, sbr. 3. mgr. 6. gr.

Framleiðsla umfram það magn sem unnt er að greiða fyrir skv. staflíðum a-c að ofan skal markaðsfært erlendis, þó getur Framleiðsluráð landbúnaðarins heimilað sölu hennar innan lands ef gengið hefur á birgðir þannig að fyrirsjáanlegur sé skortur á mjólk.

4. gr.

Á eftir II. kafla reglugerðarinnar kemur nýr kafli, sem verður III. kafli, með fyrirsögninni: „Um beinar greiðslur“, og breytist kafla- og greinatala í reglugerðinni til samræmis við það. Kaflinn erðist svo:

8. gr.

Beinar greiðslur.

Bein greiðsla er framlag úr ríkissjóði til framleiðanda mjólkur og skal svara til 47,1% af framleiðslukostnaði mjólkur samkvæmt verðlagsgrundvelli á innleggsdegi. Beinar greiðslur miðast við þann hluta greiðslumarks sem ónotaður er 1. janúar 1993.

Dreifing beinna greiðslna og fráviksmörk skulu vera með eftirfarandi hætti tímabilið 1. janúar til 31. ágúst 1993.

A: 42,5% skal greiða óháð framleiðslu, að því tilskildu að framleiðsla lögbýlisins sé a.m.k. 70% greiðslumarks á tímabilinu. Greiða skal 1. hvers mánaðar, 1/8 hluta, í fyrsta sinn 1. janúar 1993.

B: 49,0% skal greiða eftir framleiðslu. Greiða skal 1. hvers mánaðar fyrir innlegg næstsíðasta mánaðar, í fyrsta sinn 1. mars 1993.

C: 8,5% skal greiða þannig að stuðli að sem jöfnustu mjólkurinnleggi eftir mánuðum skv. nánari reglum sem landbúnaðarráðherra setur.

Að því marki sem beinar greiðslur ganga ekki út eftir uppgjör innan greiðslumarks skal greitt út á framleiðslu umfram greiðslumark þó þannig að fyrstu 4% njóti forgangs.

9. gr.

Viðtakandi beinna greiðslna.

Beinar greiðslur greiðast ábúanda á lögbýlinu. Á hverju lögbýli skal aðeins einn framleiðandi vera skráður handhafi. Þó er heimilt, þegar um fleiri sjálfstæða rekstraraðila er að ræða sem standa að búinu, að skrá þá sérstaklega. Sjálfstæður rekstraraðili telst sá einn sem hefur sjálfstætt virðisaukaskattsuppgjör. Tilkynna skal Framleiðsluráði landbúnaðarins fyrir 1. janúar 1993 hver eigi að vera handhafi beinna greiðslna. Séu handhafar tveir eða fleiri, skal gefa upp hlutfallslega skiptingu beinna greiðslna. Jafnframt skulu viðtakendur beinna greiðslna fyrir sama tíma tilgreina sérstakan reikning í banka eða öðrum viðskiptastofnunum, sem greiðslur skulu lagðar inn á.

10. gr.

Uppgjör beinna greiðslna.

Sjái framleiðandi fram á að nýting greiðslumarks gefi ekki rétt til a.m.k. 70% af beinum greiðslum verðlagsársins, ber honum að tilkynna það Framleiðsluráði landbúnaðarins, sem þá skal haga beinum greiðslum í samræmi við áætlaða nýtingu. Komi samt fram við lok verðlagsárs, að ofgreitt hafi verið, ber viðtakanda beinna greiðslna að endurgreiða mismuninn samkvæmt reikningi.

5. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 46/1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum ásamt síðari breytingum og öðlast gildi 1. janúar 1993.

Landbúnaðarráðuneyðið, 30. desember 1992.

Halldór Blöndal.

Jón Höskuldsson.